Römer 9

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

1 در مسیح راست می‌گویم و دروغ نی و ضمیر من در روح‌القدس مرا شاهد است،

2 که مرا غمی عظیم و در دلم وَجَع دائمی است.

3 زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان منند،

4 که ایشان اسرائیلیاند و پسرخواندگی و جلال و عهدها و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛

5 که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالآباد، آمین.

6 ولکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلاند، اسرائیلی نیستند،

7 و نه نسل ابراهیم تماماً فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد.

8 یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند.

9 زیرا کلام وعدهٔ این است که موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری خواهد بود.

10 و نه این فقط، بلکه رِفْقَه نیز چون از یک شخص، یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد،

11 زیرا هنگامی که هنوز تولّد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا ارادهٔ خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوتکننده

12 بدو گفته شد که بزرگتر کوچکتررا بندگی خواهد نمود.

13 چنانکه مکتوب است، یعقوب را دوست داشتم امّا عیسو را دشمن.

14 پس چه گوییم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا!

15 زیرا به موسی می‌گوید، رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.

16 لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.

17 زیرا کتاب به فرعون می‌گوید، برای همین تو را برانگیختم تا قوّت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.

18 بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

19 پس مرا می‌گویی، دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با ارادهٔ او مقاومت نموده باشد؟

20 نی بلکه تو کیستی ای انسان که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که چرا مرا چنین ساختی؟

Druckausgabe erzeugt am 12.09.2025 auf bibelkommentare.de

21 یا کوزه‌گر اختیار بر گِل ندارد که از یک خمیره ظرفی عزیز و ظرفی ذلیل بسازد؟

22 و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمّل گردید،

23 و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعّد نمود،

24 و آنها را نیز دعوت فرمود، یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امّت‌ها نیز.

25 چنانکه در هوشع هم می‌گوید، آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتم محبوبه خود.

26 و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم منیستید، در آنجا پسران خدای حّی خوانده خواهند شد.

27 و اشعیا نیز در حقّ اسرائیل ندا می‌کند که هرچند عدد بنی‌اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیّهٔ نجات خواهند یافت؛

28 زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بر زمین به عمل خواهد آورد.

29 و چنانکه اشعیا پیش اخبار نمود که اگر ربّالجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند عَمورَه می‌گشتیم.

30 پس چه گوییم؟ امّت‌هایی که در پیعدالت نرفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است.

31 لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند.

32 از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند.

33 چنانکه مکتوب است که، اینک، در صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهم و هر که بر او ایمان آورد، خجل نخواهد گردید.

Druckausgabe erzeugt am 12.09.2025 auf bibelkommentare.de